

จิ้งจกหางเรียว

Hemidactylus garnotii Dumeril and Bibron, 1836

Garnot's Gecko

จิ้งจกหางเรียบ – *Hemidactylus garnotii* Dumeril and Bibron, 1836

ลักษณะ มีขนาดตัวเล็ก (จากปลายปากถึงรูก้น 65 มิลลิเมตร และหางยาว 90 มิลลิเมตร) ลำตัวยาว หัวค่อนข้างเรียวและส่วนหัวมีความกว้างใกล้เคียงกับลำคอ ลำตัวแบน หางเรียวยาว และค่อนข้างแบน ผิวหนังลำตัวมีเกล็ดอ่อนนุ่มปกคลุม เกล็ดที่ส่วนหน้าของหัวใหญ่กว่าเกล็ดที่ด้านหลังทยอยและที่อยู่บนหลังในแนวกลางตัว เกล็ดด้านข้างลำตัวใหญ่กว่าเกล็ดบนหลังและมีลักษณะเป็นตุ่ม เกล็ดด้านบนของหางรูปร่างกลมและไม่มีตุ่มหนามซึ่งแตกต่างจากของจิ้งจกหางหนาม ด้านล่างของด้านข้างลำตัวจากท้ายขาหน้าถึงต้นขาหลังมีแผ่นหนังแบนและสัน (ventrolateral fold) แผลออกมา ขอบด้านข้างของหางมีตุ่มหนามตลอดความยาวของหาง

ลำตัวสีเทาหรือสีน้ำตาลเทาและมีจุดเล็กสีขาวกระจาย ด้านท้องสีขาวอมเหลือง แผ่นหนังใต้ผิวหนังสีดำ

ขาหน้าและขาหลังสั้นและค่อนข้างเล็ก นิ้วตีนเรียวและส่วนปลายนิ้วตีนแบนข้างเล็กน้อย นิ้วตีนด้านในสุดของขาหน้าและของขาหลังสั้นกว่านิ้วอื่น นิ้วทุกนิ้วมีเล็บ ด้านใต้ของนิ้วตีนมีแผ่นหนังแบนและบางเรียงตัวเป็นแถวหลายแถวพาดขวาง แผ่นหนังแถวแรกและแถวสุดท้ายเป็นแผ่นเดี่ยวส่วนของแถวอื่นทุกแถวที่อยู่ตรงกลางเป็นแผ่นคู่ นิ้วตีนหน้าไม่มีแผ่นหนังระหว่างนิ้ว แต่นิ้วตีนหลังมีแผ่นหนังเล็กมากอยู่ที่โคนนิ้ว

การแพร่กระจาย จีน เนปาล ภูฏาน อินเดีย เมียนมาร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย หมู่เกาะฟิลิปปินส์ เกาะชามัว เกาะฟิจิ ในประเทศไทยพบทุกภาคของประเทศ แต่การแพร่กระจายมีชุกชุมเฉพาะบางพื้นที่และไม่ต่อเนื่อง ในพื้นที่สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกกราชพบในป่าดิบแล้ง บริเวณสันเขื่อนของอ่างเก็บน้ำ และบริเวณสิ่งก่อสร้างของสถานีวิจัยฯ ส่วนมากจะอาศัยอยู่บริเวณที่ไม่มีจิ้งจกหางหนามและหางเรียบชุกชุม

พื้นที่อาศัย อยู่บนต้นไม้ บนโขดหิน และบริเวณสิ่งก่อสร้าง

นิสัย หลบซ่อนตัวในเวลากลางวันอยู่ในโพรงหรือในซอกของต้นไม้หรือตามซอกและรอยแยกของสิ่งก่อสร้างและออกหากินเวลากลางคืน เมื่อถูกรบกวนจะวิ่งหนีเข้าซอกหรือโพรงหรือใต้กองวัสดุอย่างรวดเร็ว ไม่มีนิสัยวิ่งและหยุดเป็นช่วงเหมือนจิ้งจกหางหนาม และบางครั้งใช้การกระโดดจากที่สูงลงพื้นดินแล้ววิ่งหนี มีพฤติกรรมปล่อยหางหลุดจากตัว ข้อมูลจากเอกสารระบุว่า มีนิสัยการสืบพันธุ์ด้วยกระบวนการการเกิดไร้การปฏิสนธิ (parthenogenesis) และสมาชิกประชากรทุกตัวเป็นเพศเมีย

สถานภาพ ไม่ได้เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 และไม่มีสถานภาพเพื่อการอนุรักษ์ตามเกณฑ์ของ Office of Natural Resources and

Environmental Policy and Planning (2005) และตามเกณฑ์ของ IUCN (2008) ในพื้นที่สถานี
วิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราชมีประชากรน้อย